

CENTRALNE LABORATORIUM KRYMINALISTYCZNE POLICJI

<https://clkp.policja.pl/clk/badania-i-projekty/ciekawe-badania/176745,Odczytanie-tresci-Pism-Milosnikow-Astronomii-z-1922-roku.html>

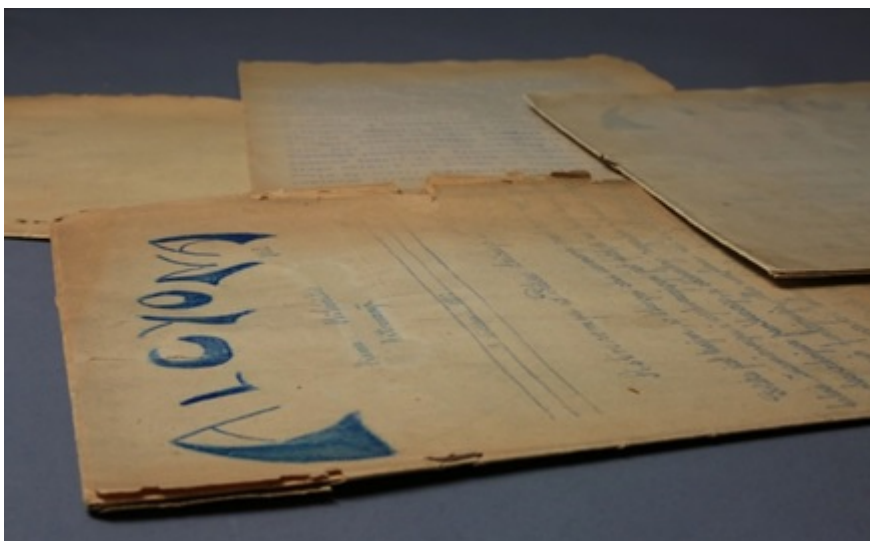
2023-01-28, 21:45

ODCZYTANIE TREŚCI PISM MIŁOŚNIKÓW ASTRONOMII Z 1922 ROKU

Data publikacji 24.07.2019

Od zamierzcztych czasów ludzi fascynowały obserwacje nieba, a Astronomia do dziś, spośród wszystkich nauk, ma więcej miłośników niż jakakolwiek inna dziedzina. Wprawdzie w ciągu ostatniego stulecia dokonano ogromnego postępu naukowego, jak i technologicznego, dzięki któremu można prowadzić coraz bardziej zaawansowane obserwacje ciał niebieskich, jednak przestrzeń pozaziemska nadal skrywa wiele tajemnic. To jak, jeszcze nie tak dawno, bo w okresie międzywojennym, wyglądały metody i narzędzia wykorzystywane przez polskich astronomów, jak i entuzjastów obserwacji nieba można wyczytać m.in. z czasopism wydawanych w tamtym okresie. Kilka numerów tych czasopism stanowiło obiekt badań w Centralnym Laboratorium Kryminalistycznym Policji (CLKP).

Instytut Historii Nauki Polskiej Akademii Nauk zwrócił się do CLKP z prośbą o przeprowadzenie badań mających na celu ujawnienie treści czterech numerów książeczek zatytułowanych „Pismo Miłośników Astronomji ALCYONA” z 1922 roku, których redaktorem był reżyser Eugeniusz Cękański, a wydawcami filozof i astrofizyk Jeremi Wasiutyński oraz pisarz Stanisław Zieliński [Zdj. 1].

Zdj. 1. Książeczki przekazane do badań

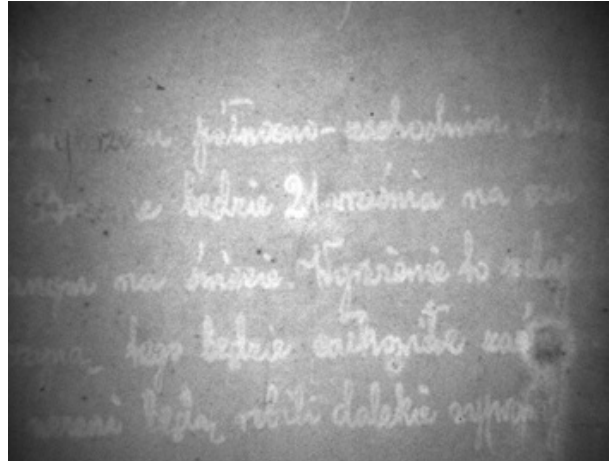
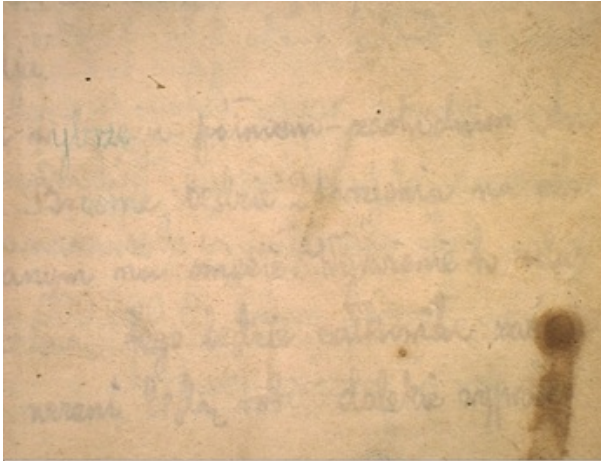
Pracownicy Zakładu Technicznych Badań dokumentów i Technik Audiowizualnych dokonali przy użyciu zaawansowanego sprzętu obserwacji książeczek w różnych zakresach promieniowania elektromagnetycznego z wykorzystaniem selektywnej filtracji promieniowania padającego i odbitego, w celu uzyskania jak najwyraźniejszych obrazów. Przeprowadzone badania pozwoliły na odczytanie licznych zapisów niedostrzegalnych okiem nieuzbrojonym. Pisma zawierały zapisy z obserwacji ciał niebieskich, informacje na temat pracy członków „Towarzystwa Miłośników Astronomji”, wskazówki i rady dla amatorów obserwacji, jak również stosunek tamtejszej nauki do możliwości podróży na Księżyc. Odczytana treść jednego z fragmentów na temat podróży pozaziemskich brzmi następująco:

„Jeden z rozpatrywanych sposobów dostania się na Księżyc: pocisk, oderwany od gigantycznego koła, obracającego się z zawrotną szybkością 10.995 m/sek.

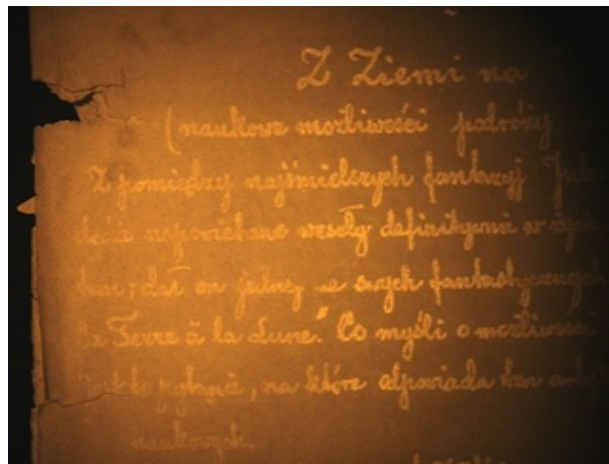
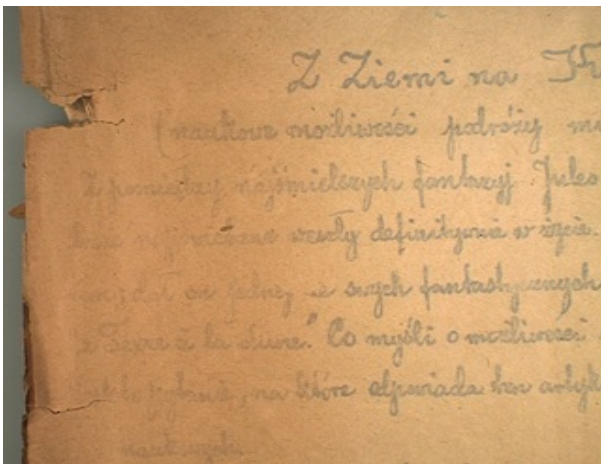
Podróż z Ziemi na Księżyc wydawała się wczoraj jeszcze przedsięwzięciem w zupełności niewykonalnym, obecnie jednak

już niemal jest. Czy założone będą komunikacje w naszym układzie ziemskim. Od dzisiaj rzecz wydaje się możliwą, przynajmniej teoretycznie. Wykonanie przedsięwzięcia tak nadzwyczajnego, jak się wydaje tym, conie śledzili bajecznych postępów wiedzy podczas wojny, jest już tylko rzeczą wydoskonalenia się, wprowadzenia w praktykę paroma sposobami. Jest odtąd dozwolonem wskazanie jakimi sposobami ta podróż z Ziemi na Księżyc może wejść pewnego dnia w zakres rzeczywistości.”

Poniżej przedstawiono przykładowe obrazy stanowiące powiększenie fragmentów treści książeczek, uzyskane podczas obserwacji w świetle widzialnym i ich zestawienie z obrazami uzyskanymi w świetle podczerwonym [Zdj. 2 i 3].

Zdj. 2. Przykładowy fragment treści jednego z pism przed przeprowadzeniem badań (po lewej) i po zwizualizowaniu (po prawej)

Zdj. 3. Przykładowy fragment treści jednego z pism przed przeprowadzeniem badań (po lewej) i po zwizualizowaniu (po prawej)